

Frank Verduyssen

‘De duidelijke visie dat er niets duidelijk is, kortom.’

Met Het is nieuwe maan en het wordt aanzienlijk frisser bracht Frank Verduyssen een voorstelling die verraste door haar expliciet politieke lading. In het licht van 24 november kreeg deze voorstelling nog een extra dimensie. Hoe zit het trouwens met de relatie tussen theater en politiek in Vlaanderen? Een gesprek met Frank Verduyssen. En een megamix als resultaat

Verduyssen: Ik kan niet zo goed de scheiding tussen theater en politiek aangeven, en bepalen wat die al dan niet met elkaar te maken hebben, omdat ik juist daaruit vertrek. Ik heb mij bij het maken van *Nieuwe maan* ook wel afgevraagd of een dergelijke expliciete politieke thesissen binnen het theater nu nog kon, in de naweeën van de jaren '70 en de kater die een generatie daaraan heeft overgehouden. Maar eigenlijk heb ik daar niets mee te maken: ik merk bij mezelf een soort van kwaadheid over hoe het er in de wereld aan toe gaat. En dan maak ik gewoon een voorstelling. Ik sta dus op het recht om te spelen met alternatieve gedachten ten aanzien van de politieke actualiteit. Ik besef wel dat als ik bepaalde woorden gebruik, of bepaalde wendingen, of bepaalde klemtonen leg, dat daar door een generatie meewarig op gereageerd wordt. Het kan zijn dat van zodra ik iemand als Trotsky noem, ik een ongelooflijke baard krijg en een uilebril. Ik heb daar niets mee te maken. Ik bekijk dat op mijn manier nu, zonder de last van vroeger.

Het conservatisme waar toen tegen gevochten werd, is nu nog veel sterker geworden. Ik reageer daartegen door een alternatieve gedachte te formuleren, zonder vorming of belering. Zonder de illusie dat die gedachte te verwezenlijken is in een soort maatschappijmodel. Het is aan anderen om dat als een teken van de tijd te duiden of als een stroming of een beweging tegenover het theater van de jaren '80. Of om dat als politieke voorstelling te verbinden met wat er zich voordien afspeelde.

Nieuwe Maan, STAN / Foto Koen De Waal

